

چه باید کرد؟

هجدهم مهرماه هشتاد و شش

انجمن اتحاد معلمان

ن والقلم و ما یسطرون: معنا میکنیم یکدلی ها و يك زبانی هایمان را با طرح نویی که در می افکنیم تا نگاههایمان دوباره تداوم مسیر اتحاد و یکپارچگی مان باشد .

با شروع سال تحصیلی جدید و در آستانه سیزدهم مهرماه روز جهانی معلم در حالی که هنوز همه ما به خوبی به یاد داریم که در اسفند ماه وارد بیست و نهم ماه گذشته در جواب خواسته های برحقمان ، هیچ پاسخی دریافت نکردیم و مابه ازای بسیاری از همکارانمان با دستگیری ، اخراج ، بانسستگی پیش از موعد، تبعید، وثیقه های کلان و مواجه گردیدند. این احکام حتی تا سطح آموزش عالی نیز گسترش یافت و بسیاری از اساتید دانشگاهها را با موج جدید بازخرید اجباری و مواجه ساخته و خانه نشین کرد.

جامعه فرهنگی ایران روزهای بسیار سختی را گذرانده و میگذراند اما با این وجود باز باید به دنبال راههای برون رفت و شکستن رکود فعلی برای بیان مطالبات و خواسته های برحقمان باشیم، خواسته هایی که تا بحال به صورت کاملا شفاف و قانونی بیان کرده ایم، مبنی بر اجرای يك نظام هماهنگ همراه با پرداخت حداقل حقوقمان .

راهکارهای پیشنهادی ما در رسیدن به این خواسته ها به شرح زیر میباشد :

۱. در مدارس و کلاسهای درسی همواره خواسته های برحق مان را یاد آور شده و فضای فرهنگی جامعه را زنده و پویا برای رسیدن به مطالبات برحق مان نگه داریم.

۲. شروع دور جدید برگزاری تجمعات قانونی البته با تبلیغات و پشتیبانی مکفی و اطلاع رسانی گسترده که حضور همکاران را در پهنه این اعتراضات ممکن سازد.

۳. اطلاع رسانی مداوم برای بررسی نتایج و پیشبرد خواسته هایمان

۴. لازمه دستیابی به این راهکارها و اجرای صحیح آن نیازمند وحدت عمل و همکاری کلیه همکاران و فرهنگیان میباشد که البته با يك برنامه ریزی دقیق و اطلاع رسانی گسترده و همچنین پشتیبانی کانون میسر خواهد بود.

مهمترین مشکلات معلمان

در صحبتی که با یکی از همکارانمان در قزوین داشتیم، مهمترین مشکلات معلمان را پایین بودن سطح حقوق و متناسب نبودن آن با سطح تورم عنوان کردند. خانم زهرا - س یکی از همکاران زحمتکش و شریفمان است که یازده سال در آموزش و پرورش خون دل خورده و با حقوق نازل رنج و زحمت را در مورد کودکان و نوجوانان این مرز و بوم کشیده اند . به گوشه هایی از صحبت ایشان در زیر اشاره ای داریم :

یکی از اصلی ترین مشکلاتی که ما باهش مواجه هستیم این است که سطح حقوق ها به شدت پایین است، خصوصا

برای مدیر و معاون با توجه به ساعات کارپشون این میزان حقوقی که پرداخته میشه واقعا ناچیز است، اما خواسته ما منزلت واقعی هم هست، چرالین روزها معلمی يك شغل ناچیز محسوب میشه و معلمان باید زیر خط فقر باشند . متاسفانه با این شرایط دید جامعه هم نسبت به معلمان فرق کرده و هه فکر میکنند اگر کسی به معلمی رو میاره به خاطر این است که از همه جا رانده است، درحالی که ما به کارمون عشق میورزیم ، به شاگردانمون و به تعلیم و تربیت، معلمان بارمسئولیت سنگینی دارند، باید در جامعه این فرهنگ عوض بشه باید از واژه ها و کلمات جدید استفاده بشه، مثل معلمان زحمتکش ، شریف و

انجمن اتحاد معلمین

مهرماه ۱۳۸۶